

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека

ТУК

Телефон № 323

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Телефон № 323

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 леваРедакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. ПетковъРедакцията ни се помещава
на улица „Шуменска“, задъ пощата

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Пристански и бирнич. обявления на 1 път 5 ст. на 2 пъти 10 ст. на дума.

Г-ца Стоянка В. Радева

и

Г-нъ Атанасъ Самсаровъ

ще се пълнеят на 19 т. м. 4 ч. сл. об. Поздравленията въ
кжци, ул. „Харчева“ № 40 II уч. — Варна.

Настоящото замѣня отдѣлнитъ поканп.

Женско професионално училище „Напредък“ въ гр. Варна улица „Франга“ № 3

Започва прѣвъ дванадесетата си годишнина записването на
ученици отъ 20-й Августъ до 7-й Септември т. г. Числото
на кандидатитъ е ограничено и се прѣдпочитатъ тия съ по-
голямъ образователенъ ценъ.

При записването си кандидатитъ трѣбва да прѣдставятъ:

1. Свидѣтелство за образование;

2. Кръщелно свидѣтелство;

3. Медицинско свидѣтелство;

4. Писмо отъ родителитъ за тѣхното съгласие за записва-
не въ училището.

Отъ управлението на училището.

АСЪЛЪ-БЕЙЛИЙСКО СЕЛ. ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление № 1088.

Обявява се на интересуващитъ се, че на 31 августъ н. го-
дина до 4 часа включително послѣ обѣдъ въ общинската кан-
целария ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отда-
ване на наемателъ експлоатацията на около 122 декара дървена
маса отъ сѣчището „Сарж-меше“ въ землището на с. Комарево.Първоначалната стойност на прѣдприятнето 5490 лева т.
е. 45 лева декара. Залогъ 275 лв. съгласно чл. 53 отъ „закона
за общественитъ прѣдприятия“.

Наддаването ще стане на декаръ.

Оферти ще се приематъ до горѣ-означения денъ и часъ,
слѣдъ което врѣме съгласно чл. 21 отъ „закона за общественитъ
прѣдприятия“ нѣма да се взематъ подъ внимание никакви прѣд-
ложения подъ никакъвъ прѣдлогъ.Разноситъ за публикация и печатане обявлението по нас-
тоящиятъ търгъ по това прѣдприятие сж за смѣтка на нае-
мателя.Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ
денъ и часъ въ канцеларията на секр.-бирника.

с. Асѣлъ Бейлий, 8 августъ 1912 г.

п. Кметъ: Г. Добревъ.

секр.-бирникъ: Х. Т. Поповъ.

Варненско Град. Общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 14732.

гр. Варна, 30 юли 1912 год.

Обявява се, че на 7 Септември т. г. отъ 3
до 4 часа слѣдъ обѣдъ въ общинското управ-
ление ще се произведе търгъ съ тайна конку-
ренция „доставката на около 30,000 килограма
ячемикъ“ за крапа на общ. коне прѣвъ 1913 г.

Приблиз. стойностъ 5000 лева.

Залогъ 50%.

КМЕТСТВОТО.

Проф. Д-ръ Ив. А. Георговъ.

„Тъмната точка“.

Въ своята недавнашна статия
(брой 2882 на в. „Денъ“) казахъ,
че на нашия политически небо-
склонъ има една тъмна точка,
която може да спира нашето пра-
вителство отъ по-рѣшителни по-
стъпки за прокарване автоно-
мия въ Македония.Тая „тъмна точка“ е поведе-
нието, което би държала наша-
та съсѣдка Ромъния при една
по-енергична акция на Бълга-
рия спрямо Турция. Не е тай-
на, че Ромъния гледа съ не-
добро око на всѣко засилване
на България и смѣта подобно
засилване, искрено или съ задни
егоистични смѣтки, противно на
нейнитъ национални интереси.Тя още въ врѣме на сръбско-
българската война е показвала
стремжъ да се намѣси въ раз-
прата, не въ наша полза есте-
ствено. Ала благодарение на ди-
пломатическата ловкостъ на то-
гавашния нашъ прѣдставителъ
въ Букурещъ, ромънското пра-
вителство скоро е спрѣло пър-
витъ свои недружелюбни по-
стъпки. А днесъ то дори и не
чака събитията, ами прѣдвари-
телно заплашва съ официални
изявления, че сръбъ всѣки нашъ
войникъ изпратенъ на турската
граница ще ни прати въ гърба
два, па дори и три свои войни-
ка. Въ сжщия духъ, макаръ и
съ по-прикрити фрази, прави из-
явления и австроунгарскиятъ рж-
ководителъ на външната поли-
тика, който не отдавна съ своя
maiden speech прѣдъ делегаци-
итъ доста понатно ни посочи,
каква стража за мира на Бал-
канитъ — разбира се, спрямо
насъ като евентуални наруши-
тели на тоя миръ — е Ромъния.Ала тъкмо тая настойчивостъ,
съ която ни се сочи рискътъ, на
който се излагаме, ако вземемъ да
се намѣсимъ въ Турция за едно
подобрене на положението на
нашитъ сънародници, както и
постояннитъ хвалби отстрана на
официаленъ и официозенъ пе-
чатъ въ Дунавската монархия —
напр. и при послѣднитъ тър-
жества — спрямо българския
царъ и народъ зарадъ „тѣхната
мдра умѣреностъ и благоразум-
на прѣвидливостъ“ зарадъ „тѣх-
ното благоразумие, тѣхната трѣз-
веностъ и наклонностъ къмъ
мирна и реална политика“, отъ
която „страната е събрала най-
добри плодове“, безъ да „се впу-
ска въ опасни утопии, нито да
гони авантюристични цѣли“, на-
даватъ страха, който владѣе вътия заинтересувани срѣди отъ
една по-рѣшителна политика отъ
наша страна. Защото, който се
не бои, той не бърза и не за-
плашва напредъ.И азъ дѣйствително мисля, че
Ромъния добръ ще си прѣмисли,
прѣди да се постави враждебно
спрѣмо едно по-сериозно засжп-
ничество отъ наша страна въ
полза на изпълнението на единъ
международенъ договоръ, за-
сжпничество, което би имало
прѣдъ очи въ краенъ случай и
една военна намѣса.Между друго именно я зара-
ди това нито на минута не по-
вървахъ въ ония правни слухове,
които прѣди врѣме бѣха се
пуснали, какво между Ромъния
и Турция била сключена фор-
мална военна конвенция, която
има за цѣль тѣхното съвмѣстно
дѣйствуване противъ България
при известенъ случай. Който
поне малко разбира отъ поли-
тическото положение на Балка-
нитъ, той не може да намѣри
никаква здрава основа, която би
била въ състояние да накара та-
кива благоразумни политици, как-
каквито несъмнѣно сж ромънски-
тъ държавни мъже, да се обвър-
жатъ съ една военна спогодба
съ Турция. Защото ако такава
спогодба има смисълъ и пол-
за за Турция, какво добро ще
прѣдставлява тя за Ромъния,
която и безъ такава спогодба би
могла, дори и още по-добръ, да
услужп (?) на своитъ интереси
при едно наше стълкновение съ
Турция. Подобна спогодба би
имала за Ромъния само значе-
ние, ако би ѝ осигурила, въ за-
мѣна на нейната помощъ спря-
мо България, подобна помощъ
отъ страна на Турция спрямо
Русия, въ случай че събитията
биха се развили до едно стълк-
новение между Русия и Ромъ-
ния. Ала за тоя случай сжще-
ствува отъ 1891 г. насамъ воен-
на спогодба между Австро-Ун-
гария и Ромъния, а ако и Тур-
ция би била привлѣчена въ тия
вече по-обширни връзки, то не
би станало само чръвъ една
тѣсна спогодба съ Ромъния, ами
чръвъ по-широко използуване
на турската военна сила. Обаче
положението на Турция, слава
Богу, не е такова, щото да мо-
же тя да влава въ смѣтки при
едритъ еропейски съглашения.
Ако ние при тия условия ка-
то цѣль на нашата военна на-
мѣса тържественно прогласимъ
въвеждането на автономно уп-

правление за Македония, и то по предварително съставен планъ, представенъ като единъ видъ ултиматумъ, като се откажемъ отъ всѣкакво териториално увеличение на царството, ведна ще спечелимъ общественото мнѣние въ Европа за себе си и морално ще обезоружимъ своитѣ противници, особено като пъткнемъ, че вадимъ мечъ за изпълнението на една международна наредба. А въ днешно време не отъ малко значение е настроението на общественото въ Европа. Ние видѣхме това и когато се прогласи анексията на Босна и Херцеговина, и мислимъ, че Австро-Унгария втори пътъ слѣдъ опитъ нѣма лесно да се рѣши да бравира това мнѣние. Ето защо тя и не би посмѣла явно да насѣква своята съюзница Романия противъ насъ. А и Романия влѣ би се изложила прѣдъ това общественото мнѣние, ако би се подигнала противъ насъ и би поискала да се възползува за да окупира частъ отъ нашата земя..

Но нека приемемъ, че Романия ще удари плѣсница на общественото мнѣние въ Европа и ще се рѣши да излѣзе съ враждебни дѣйствия противъ насъ. Въ такъвъ случай ние мислимъ, че жизнени интереси на Русия, на които служатъ всички тия трѣскави въоръжения и подновявания на флоти, всички тия бързи сухопътни и морски спогодби за всѣкакви евентуални събития, ъ диктуватъ да спрѣ незабавно всѣкакво подобно поглъзновение на Романия — която не само днесъ е яко свързана съ тройния съюзъ, но ще си остане въ всѣки случай и въ недалечно бъдеще въ лагера на нейнитѣ противници, — и да не ъ позволи да се усили за наша смѣтка и особено да се засили на брѣговетѣ на Черно море, дѣто въ такъвъ случай се открива изгледъ да се яви въ нейно съсъдство една бъдеща враждебна флота. Ето защо, колкото миролюбиво и да е настроението на руското правителство, то подъ диктовката вече на своитѣ интереси ще трѣбва да спре още въ зачатѣкъ всѣко враждебно дѣйствие на Романия противъ насъ. Кѣмъ това ще я потиква и руското общественото мнѣние, което не ще може съ спокойно око да гледа, какъ се излага на опасностъ единъ народъ, който въ всѣки случай вѣпрѣки извѣстни печални събития се чувствува отъ рускиятъ народъ като най-близъкъ до неговото сърдце. Па и претяжътъ на руското име прѣдъ славянъ свѣтъ наложително ще накара Русия да прояви въ подобенъ случай своето могѣщество и да спре дори и съ рискъ на всеобщо стѣлкновение една враждебна постѣпка на Романия противъ една държава, която съ нищо не ъ дала поводъ за такава постѣпка и се е рѣшила да наложи най-сетнѣ изпълнението на единъ международенъ трактатъ. Ако Австро-Унгария въ 1885 година можа произволно да спре побѣдоносния походъ на нашитѣ войски, които се биеха противъ единъ неприятелъ, що ни бѣ нападналъ самъ безъ всѣкакъвъ поводъ, съ още по-

голъмо право можемъ да очакваме ние отъ Русия да не оставя да ни нападне безъ поводъ една държава, тѣкмо, когато сме засти съ всичкитѣ си народни сили да изпълнимъ единъ святъ дългъ, като въ сжщо време вършимъ и дѣлото на великитѣ сили, на които отдавна се падаше да се погрижатъ за него.

А Русия и заради това не може да гледа влѣ на нашата намѣса, колкото иначе и да ъ бжде тя неудобна, защото ние изпълняме единъ дългъ толкова по-наложителенъ за насъ че имаме отъ една страна прѣдъ себе си едно неизпълнено международно задължение спрѣмо нещастното българско население въ Мекедония, отъ друга примѣра на Русия, която се впусна да освобождава едно население, макаръ то да нѣмаше въ своя полза никакви международни наредби, нито стоеше тѣй близко до нея, както македонското до насъ. Ако рускиятъ народъ и неговиятъ благороденъ вождъ считаха тогаве себе си длѣжни да понесатъ огромни жертви, за да подобрятъ нашето ужасно положение, какъ биха могли тѣ сега да ни осѣждатъ зарадъ едно поведение, което много по-наложително ни се диктува отъ народни чувства? Ето защо при тия условия Русия не ще може да постѣпи иначе, освѣнъ да спре всѣко враждебно движение на Романия противъ насъ и да ни остави да се разправяме свободно съ нашия вѣковенъ мѣчителъ. Ако ли пъкъ Русия и въ такъвъ сѣдбоносенъ моментъ за нашия държавенъ животъ не би проявила въ наша защита своята велика мощъ, тогава поне ще знаемъ, какъ ще трѣбва въ бъдеще да ориентираме своята политика!

Прѣдъ едно евентуално можѣщо слово на Русия едва ли би се рѣшила Романия да упорствува въ своята вражда противъ България, — освѣнъ ако бжде насѣскана кѣмъ това, съ рискъ на всеобща война, отстрана на Австро-Унгария. Ала днешното политическо положение е такова, че Австро-Унгария нѣма да рискува да запази общо-европейска война. Въ днешния моментъ най-миролюбивата държава въ Европа е, покрай Франция, навѣрно и повече отъ Франция — Германия. Германия нѣма да желае да се въвлече въ една обща война сега, когато отъ една страна е заета Италия, отъ друга когато Русия не е заплетена въ Азия, тя е съ напълно развѣрзани рѣцѣ въ Европа. Па сетнѣ Германия, която все повече трѣбва да смѣта за едно възможно бъдеще стѣлкновение съ Англия, има всичкия интересъ да щади Русия и да гледа да си запази нейното разположение. Ето защо тя не ще влѣзе днесъ за днесъ въ една враждебна на Русия акция, каквато би била една морална подкрѣпка на Романия противъ насъ отъ страна на Австро-Унгария, а още по-малко ще иска съ такава една подкрѣпка да прѣдизвика една обща война, ако Русия се намѣси съ едно свое рѣшително veto спрѣмо Романия. А безъ подкрѣпата на Германия ще пасува и Австрия. По-

ради това почти е сигурно, че силитѣ намѣсто да насѣкватъ Романия противъ насъ, въ случай съ едно наше заплитане съ Турция, напротивъ ще гледатъ да ограничатъ това стѣлкновение, като ни оставятъ сами да се разправимъ съ своята противница и като се намѣсятъ те първа, слѣдъ като видятъ изхода на войната. Отъ тия съображения е вдѣхната и прѣсната инициатива на графа Берхтолда, който именно прѣдъ видъ на днешното политическо положение, при не твърдѣ благоприятнѣ за тройния съюзъ условия за едно общо стѣлкновение, прѣдъ възможността, че България въ сегашнитѣ обстоятелства може да се рѣши на една военна намѣса, съ изгледъ да излѣзе побѣдоносна, безъ да може да бжде заплашена отъ Романия, иска да осуети едно по-сериозно вмѣшательство на България, която по послѣднитѣ проявления на народната воля изглежда, че нѣма да остане може би до край миролюбива.

Но азъ мисля, че и вънъ отъ тия съображения Романия не ще се рѣши така лесно да попрѣчи на една военна акция отъ наша страна, която особено не ще да има прѣдвидъ никакво териториално увеличение. Защото тя не може да не земе въ внимание своето бъдеще. И така нейното положение не е за-видно. Тя има всичкия интересъ да има за себе си нашето разположение, защото нейното приятелство съ Австро-Унгария не може да носи траенъ характеръ, а и съ Русия тя не ще бжде въ близки връзки. Оставяме, значи, ние единички съсѣди, съ които тя би могла искрено и трайно да бжде въ съгласие. Ние отдавна сме забравили Добруджа и не мислимъ

за нея. Но ако Романия се рѣши да се постави враждебно спрѣмо насъ и да завземе Силистра, като поиска да я задържи може би за винаги, тогава условията ще се измѣнятъ, особено ако, каквото не е невѣроятно, излѣземъ ние побѣдителни отъ една война съ Турция. Съ завзиманието на Силистра — а нѣщо повече не вървамъ тя да може си присвои — тя ще си създаде само една рана, покрай която ще се отвори и въпросътъ за Добруджа. Ако Добруджа прѣжалихме, една Силистра, която би ни била отгетата и по такъвъ единъ вѣроломненъ начинъ, никога нѣма да забравимъ. Съ подобно поведение Романия само ще си създаде единъ врагъ, който прѣди всичко ще мисли да изведе сгоденъ моментъ, за да отмѣсти за туй вѣроломство и изново да си повърне онова, което му е било отнето въ такъвъ тежъкъ моментъ, на сврѣхъ него и онуй, което сега отдавна е вече забравилъ. И мислимъ, че подобенъ случай ще се прѣдстави нѣкога въ бъдеще. Кой знае, дали и Германия днесъ не се кае, че отне отъ Франция покрай Елзасъ, който Франция, може би, щѣше да прѣжали, още и сѣжпата за нея Лотарингия!

Ето защо азъ вървамъ, че Романия, колкото и да заплашва, все нѣма да изпълни своята закана, и че при такъвъ единъ случай у нея ще наддѣлятъ възгледитѣ на ония, които, както бившиятъ воененъ министръ Флелеску, па и самиятъ противенъ на всѣкакви авантюри кралъ, се явяватъ враждебни на онова течение въ Романия, което не иска да остави България свободна, да се разправя съ Турция.

в. „Денъ“.

Войната е наложителна!...

Защо проговори Берхтолдъ. Македонската автономия лежи на острието на Българския щикъ.

Едва ли е пмало случай на това безподобно раздвигване около македонския въпросъ. Сплното общественото течение въ България въ полза на войната озадачи всичкитѣ балкански държави, то смути спокойствието на голѣмитѣ дипломати и постави ребромъ прѣдъ дипломацията най-трѣнливия европейски въпросъ — Македонския. Самъ по себе си този фактъ, обусловенъ още отъ послѣднитѣ изтѣпления въ Турция, говори, че така отлагания съ десетки години въпросъ е наврѣлъ окончателно и се налага на европейската дипломация съ всичката своя сила. Но има едно знаменително, едно велико откритие, което ни носи туй голѣмо усърдие на Европа — да сложи толкова бърже на зелената маса македонския въпросъ. Това чудо, което впрочемъ е много естествено за всички ония, които добрѣ прѣцѣняватъ силата на България, дойде да ни докаже това, което наши правителства, наши дипломати доброволно отказаха. И така — кое накара графъ Берхтолда и всичкитѣ други велики сили да побърватъ

съ разни проекти за подобрене положението въ Македония? Тѣхното челоуѣколюбие ли? — О, никога Европа не е била челоуѣколюбива! Тѣхната омраза кѣмъ Турция ли? — Но никоя велика сила не мразѣ Турция; напротивъ тя е тѣхенъ харманъ на облаги и интереси и затова всѣки бърза какъ по-силно да заякчи влиянието си тамъ. Имало е моменти, когато разрѣшенето на македонския въпросъ се е налагало повече, ала нищо не е могло да стане, защото надъ всичкитѣ тия кипещи въ Македония, — въстания, атентати и пр. — България е изявявала своето миролюбие, нѣщо което е било винаги въ унисонъ съ интереситѣ на Европа. Ала днесъ вече стана това, което не бѣ ставало и което трѣбваше да стане. Чашата се прѣпълни въ Кочани и така апатичното българско общество избухна за единъ моментъ и постави на тѣсно своя царъ и управници като имъ каза: „стига миролюбие, искаме война“. Грандиознитѣ митинги, лютитѣ нападки противъ царъ и министри за тѣхното досегашно миролюбие, категоричнитѣ теле-

грама до тях — всичко това прѣди да стрѣсно напипѣтѣ въ правниции, стрѣсна Европа. Не сж да не знаятѣ голѣмнитѣ дипломати, че колкото и да е присвоилъ нѣкой миролюбивъ царъ юдѣтѣ на управлението, какъвто е напипѣтѣ, и колкото той да може да противостои на военнолюбивитѣ намѣрения, докаждатѣ моменти, когато общественото мнѣние, възбуждаващия народъ му прѣдлага страпната дилема: „или война, или вѣнъ!“ Още не сж забравилъ и дипломатитѣ и царя, че така прѣзъ 1885 год., когато се обяви съединението въ Пловдивъ, тукъ въ Варна, изразителитѣ на буйната обществена вълна му заявиха: „княже има два пътя: единиятъ води къмъ Пловдивъ, а другия къмъ Дармщадъ*). Днесъ при сложилитѣ се събития въ Турция, при сжществуваето на война съ Италия, при анархията ъ вжтрѣ — всички отъ вѣнка схващатѣ, че на България се прѣдставя единъ годенъ моментъ за постигане народнитѣ вѣжделения. Но заедно съ това изпѣква у дипломатията всички онѣи страхъ, че България може да използва този моментъ, който за тяхъ е неблагоприятенъ тъкмо съ това, че силитѣ не сж подготвени политически да могатъ грабна тѣ нѣщо отъ Македония. Дѣйствително слѣдъ анексията на Босна и Херцеговина, Австрия и Русия сж въ лопни отношения, съ Итало-турската война тройниятъ съюзъ е въ сътрѣсение, Русия търси нови насоки на политиката си и още не е установена, Германия, която толкова много дразнеше Англия съ маршалъ Биберайна въ Цариградъ, отъ страхъ прѣдъ голѣмия приракъ — Англо-Германска война — оттегли го отъ Цариградъ и слабо сподѣля вече австрийскитѣ аспирации на югъ. Германия, която съ своята силна индустрия завладѣва това, що не би завладѣла чрѣзъ оржжето си, не иска войната. Прѣдстоятъ въобще нови насоки, нови групировки, нови съюзи. За македонския въпросъ нѣма едно мнѣние у силитѣ. Но тъкмо това цѣлокупно безсилие у силитѣ този страхъ на една отъ друга, този противѣтъ на интереси и сврѣхъ всичко това този страхъ отъ общо усложнение, въ врѣме, когато тѣ не сж се прѣдварително споразумѣли за еднаквостта на своето поведение къмъ воинствена България — тъкмо това е именно, отъ което ний можемъ да се възползуваме. Става ясно, че България чрѣзъ своята армия може да сломи Гордиевия възелъ, като поведе армия, която не ще може да ѝ спре нито нѣкой новъ Ксенохюлеръ при Одринъ, нито турския щикъ.

Но е ли тогана лесно обяснимо, защо Австрия, която трѣпери прѣдъ перспективата, че въ настоящия моментъ България може да грабне всичко, бърза да парализира воената българска акция чрѣзъ единъ новъ дипломатически ковъ — децентрализация — ковъ, чрѣзъ който, подобно хурнета прѣзъ 1908 год., да даде възможностъ на Турция да

опечели врѣме и излѣзне отъ затруднителното си положение? Не е ли това срѣдство за да отклонѣ разрѣшението на македонския въпросъ до когато настѣпи за нея явно благоприятенъ моментъ, за да погълне Македония сама, както това направи съ Босна и Херцеговина?

Да, българската армия е трѣнъ за австрийскитѣ планове и прѣдъ нейния пъкъ Австрия слага всевъзможни прѣчки. Такава една привидна прѣчка е прогласеното Ромжн-Турското съглашение, което не е нищо друго, освѣнъ единъ блѣфъ на австрийската дипломация, съ който да плаши военолоубитѣ въ България. И сега когато Берхтолдъ видѣ, че неговото прѣдложение за децентрализация се посрѣща враждебно въ България и въ нищо не спрѣ военолоубивото настроение на българския народъ, той отиде на тържествена визита въ Букурещъ, за да създаде въ България увѣренето, че върната Австрийска другарка — Ромжния — е готова задъ гърба ѝ. Тържественитѣ дипломатически срѣци и визити иматъ винаги за цѣлъ да придаватъ прѣдъ околния свѣтъ нова значение на еднаквостъ въ дѣйствиата, което фактически не може да бжде. И обратно, важнитѣ международни договори, военни съюзи и съглашения, за сѣгващи чужди интереси, се сключватъ винаги тайно, инкогнито. Въ статията на професоръ Д-ръ Георговъ, която прѣпечатваме днесъ, много ясно е доказано, какво при една Турско-българска война, нѣма да мръдне нито единъ ромжнски войникъ.

Отиването проче на Берхтолда въ Букурещъ е единъ простъ блѣфъ; сжщо такъвъ блѣфъ ще бжде дори и мобилизирането на нѣкой ромжнска дивизия. Възможно е да дочакаме и това, но това не трѣбва да сплаши никого. Ако ний, общественото мнѣние, народъ и пр. настояваме все така буйно за обявяването на войната, ще парализираме всичкитѣ тия козни и намѣрения, които иматъ за цѣлъ да ни накаратъ само да мируваме. Ние ще прѣкосимъ отъ самия коренъ тоя паразитъ — австрийската дипломация, която систематически е отлагала македонската автономия, като е спасявала Турция отъ гибелъ. Защото голѣмата поука, що ни донесоха послѣднитѣ събития, — бързането на Австрия да сложи своето прѣдложение, бързата размѣна на възглѣди между силитѣ — ний, говори само едно. А това е, че разрѣшението на Македонския въпросъ, колкото той и да е общоевропейскъ, лежи въ ржцѣтѣ на България, стои на острието на българския щикъ. Още когато пратеницитѣ на македонската организация — Милетичъ и Георговъ — отижуваха изъ европейскитѣ столици, казано имъ биде отъ дипломатитѣ: „Общественото мнѣние въ Европа и дипломатията сж достатъчно добръ разположени за разрѣшението на македонския въпросъ, но България е, която може да прѣдпави това и да го наложи“.

Е, когато видни дипломати ни говорятъ това, когато евро-

пейски капацитети ни осжждатъ, че сме изпуснали благоприятни моменти, когато самитѣ послѣдип събития слагатъ македонския въпросъ въ наши ржцѣ, като виждаме че отъ нашия воинственъ темпъ зависи и темпѣтъ на европейската дипломация — слѣдъ всичко това, трѣбва ли ний да слушаме велемѣдри съветѣ за миръ и за „мирно развѣтие“ въ тия тѣй сждбоносни за българския народъ моменти, въ тия критически за Турция минути, да очакваме нѣщо отъ европейската дипломация, тогава, когато тя е впаднала въ нашитѣ уста и чака да чуе първия грѣмъ за да каже: „моля, ето ви автономията“?

Миръ ли? Всѣко явление и намѣрение за миръ ще бжде отблъзнато прѣдъ поколенията като прѣдателство... Чуайте, българци, автономията на Македония и Одринско, стои на острието на българския щикъ... Богъ да го благослови, за да разруши тоя оковитѣ, въ които пѣшка половината нашъ народъ!...

Българци, искайте война!...

Народниятъ съборъ въ София.

Нетърпимото положение въ Турция, изразено въ масово избиване на българци и явно фаворизиране на буйствующитѣ албанци, накара цѣлия български народъ да издигне високо гласа си въ знакъ на протестъ срѣщу варваритѣ угнетители, а сжщо така да иска едно порадикално реформиране на цѣлия вжтрѣшенъ строй въ Отоманската империя.

Слѣдъ станалия напоследѣтъхъ грандиозенъ митингъ въ столицата, слѣдъ послѣдвалитѣ го подиръ това многобройни масови митинги изъ провинцията, ние днесъ отново сме свидѣтели на едно народно брожение, на едно ново надигане на страпната народна вълна; ние днесъ присжстваме на единъ новъ народенъ протестъ — въ София се обра единъ истински народенъ парламентъ избранъ безъ насилия и натискъ отъ страна на управляющитѣ и слѣдователно найвѣренъ изразителъ на волята на родна.

Значението на този народенъ съборъ е грамадно. Чрѣзъ тази своя акция, слѣдваща слѣдъ врѣмешното затѣпане подиръ повсѣмѣстнитѣ митинги въ страната, когато нашитѣ управници съ облѣкчение си отдѣгнаха при мисълта че българския народъ остава на страна своето желание за война, сега той иде съ единъ още по повѣлителенъ и силенъ жестъ да изрази своята воля.

На този Софийски съборъ, избранъ не отъ всички само политически течения на страната, полагащи се съ известна значението, но и отъ всички културни икономически дружения, прѣдстои да изпълни една велика и сждбоносна мисия.

За първи пътъ въ България се събира такова множество отъ хора, съ разни политически убѣждения, което високо надигнато надъ политическитѣ страсти съ пълно спокойствие и

трезвеностъ разглежда най-важния и пълненъ съ отговорности въпросъ, въпроса за въоръжена намѣса въ работитѣ на Турция.

Отъ пропнесениитѣ рѣчи и изказанитѣ чрѣзъ революция мисли се види, че единственото желание което въодушевява присжтствующитѣ въ събора делегати е пълната автономия на Македония и Одринско, назована чрѣзъ силата на българското оржжие.

Всѣкога, когато България е искала да се намѣси въ работитѣ на Турция съ цѣлъ да направи известни измѣнения въ сжществующия вжтрѣшенъ редъ тамъ, се е срѣщала съ несъгласието на великитѣ сили, които сж поставяли като прѣчка за вмѣшательство рѣшението на Берлинския договоръ.

Сега, слѣдъ пвтичането на цѣли 35 години, българскиятъ народъ слѣдъ като е билъ свидѣтель на толкова много кланета и безчинства отъ страна на турската властъ, въ правото си е да запита великитѣ сили, сжщитѣ тѣзи, що тѣй ревностно пазятъ да не бждатъ нарушавани статутитѣ на берлинския договоръ — какво сж направили съ чл. 23 отъ сжщия този договоръ.

Въ силата на що, сжщитѣ тѣзи държави що се подписаха подъ този членъ, съгласно който се задѣжжаватъ въ най-скоро врѣме да въведатъ автономно управление въ Македония и Одринско — избѣгватъ да изпълнятъ поетитѣ веднажъ ангажменти? България вече не може да бжде спира на отъ никого. Българскиятъ народъ не иска да бжде въадържанъ вече отъ никого. Той иска на всѣка цѣна да извоюва свободата на българитѣ отвѣдъ Рила и Родопи. Такова е неговото желание, такова е рѣшението на събора, такъвъ е смисъла на грамадната вжчерапна манифестация.

Правителството на г-на Гешева е поставено прѣдъ дилемата: или съ народа, или противъ него, или война или миръ. То трѣбва да приеме първото, ако още иска да сжществува като българско правителство.

Не стане ли това, противи ли се още на народното желание то ще рискува да „прѣдивика въ страната сътрѣсения съ неописуеми послѣдци“ — тѣй сврѣшва послѣдния пасажъ на приетата отъ събора революция.

Дневни новини

За фирмата Райко Цончевъ Добричъ. Научаваме се, че г-жа Добра Р. Цончева, съпруга на Добришкия благодѣтель Райко Цончевъ, възнамява да да направи нови благодеяния на града Добричъ, като за тази цѣлъ е поискала да ликвидира съ капитала си. По поводъ на това е подала заявление до Варнен. окр. сждъ, чрѣзъ което е поискала да се ликвидира банкерската къща Райко Цончевъ, която до сега се състоеше отъ членовѣтѣ ѝ: Добра Р. Цончева и Стефанъ Цончевъ, а и едновременно съ това да се дигне даденото ѝ пълномощно на Ст. Р. Цончевъ, понеже послѣдния до сега не е прѣдставилъ никаква смѣтка.

Окржжния сждъ съ опрѣдѣление отъ 24 юлий т. г. подъ № 3501 е постановилъ да се отнеме пълномощ-

*) Родното мѣсто на Батемборъ.

ното дадено Ст. Р. Цончеву, като за напредъ ще се управлява фирмата отъ двамата ѝ членове: Добра Р. Цончева и Ст. Р. Цончевъ.

Мясарска стачка. Отъ 15 того Варненските месоари сж въ стачка. Причинитъ за обявяването ѝ сж, че тѣ искатъ увольнението или прѣмѣстваното на ветеринарния лѣкаръ г. Дръ Жековъ, понеже не имъ билъ по угодата.

Нова фирма. Досегашната фирма Илия А. Шотовъ & С-ие се разтури по взаимно съгласие и членоветъ отъ сжщата фирма г. г. Пантелей Яневъ и Кръстю Петковъ основаха нова фирма: Пантелей Яневъ & Кръстю Петковъ, съ седалище въ Варна, която ще се занимава съ комисонерство на вътрешни храни, брашна и др. Фирмата ще се управлява и подписва отъ двамата.

Като прѣпоръчваме на всички интересующи новата фирма, пожелаваме ѝ бѣлскавъ успѣхъ въ новото прѣдприятие.

Вѣнчавка. Приятно ни е да съобщимъ, че дъщерята на покойния Варненски гражданинъ дѣдо икономъ Радосъ — Станка и добришкия адвокатъ Василъ Чобановъ се вѣнчаха въ града на 17 августъ.

Нашитъ честитивания и благопожелания на щастливата двойка.

Благодарностъ. Настоятелството на археологическото д-во изказва своята благодарностъ на г-жа Олга Стефанова, г-да П. Първановъ и Д. Панчевъ, художници, за подаренитъ отъ тѣхъ икони за пещерната църква въ Аладжа-манастиръ.

† Починала. На 12 того се помина слѣдъ кратко болѣдуване х. Стефана Генчева (Мутафова), майка на тукашнитъ комиснери Бр. Мутафови.

Нашитъ съболезнования.

Д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ

АДВОКАТЪ — ВАРНА.

Писалище до окръжния съдъ.

Телефонъ № 353.

Явна благодарностъ.

Подписанитъ Илия А. Шотовъ & С-ие търговци мѣлничари изъ гр. Варна считаме за приятенъ дългъ да отправимъ настоящата благодарностъ къмъ общото Застрахователно Дружество „Асигурационни Джеперали“ отъ Триестъ, за гдѣто въ най-скоро врѣме ликвидиращата отъ постигналия ни пожаръ върху машинитъ и стока на мѣлницата „Колони“ гара Гебедже застраховани съ полица № 4528, по която бѣхме платили само една година, ни брой сумата 70,000 лв. (седемдесетъ хиляди).

Съ справедливото ликвидиране, съвестното запазване интереситъ ни при оцѣнката загубата „Асигурационни Джеперали“ за послѣденъ пътъ дойде да ни убеди, че по справедливо и кулантно дружество отъ него пѣма. Възъ основа на това Позволяваме си горещо да го прѣпоръчваме на всички колеги-търговци желаючи да си застраховатъ имота.

Съ почитъ:

Илия А. Шотовъ & С-ие.

Варна, 10 юлий 1912 г.

Боянъ Смиловъ

АДВОКАТЪ

се установява въ гр. Варна.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ЗА

ПОДПСКА НА АКЦИИ

Открива се подписка за съставяне въ Куртъ-Бунаръ Акционерно Д-во подъ названиее:

Акционерна Банка „Изгрѣвъ“

Съ основенъ капиталъ 200,000 (двѣстъ хиляди) лева, разпрѣдѣленъ въ 2,000 (двѣ хиляди) акции на прѣдвитель (на носителъ), съ номинална стойностъ 100 (сто) лева едната.

Акционерната Банка „Изгрѣвъ“ се основава за единъ периодъ отъ 20 (двадесетъ) години и ще се занимава съ всѣкаквъ видъ търговски, банкерски операции, както и съ покупка и продажба на недвижими имоти.

Подписката се открива на 15 Августъ т. г. и ще трае до 30 Септември с. г. до 3 часа слѣдъ обѣдъ. Ако, обаче подписката се покрие по-рано, тя се закрива веднага.

Подписката се извършва при:

Г-нъ Георги Д. Маджаровъ — Куртъ-Бунаръ

„ Митю Нейковъ & Лазаръ Велчевъ „

„ Михаилъ В. Воденичаровъ „

„ Ст. Георгиевъ, Г. Поповъ & Р. Мариновъ

Трупчиларъ

„ Д-ръ Дечо Ст. Карагьозовъ — Добричъ

„ Сава Бакаловъ — Сплистра

„ Атанасъ Брашовановъ „

Българската Кредитна Банка „Гпрдапъ“, Варна

Изплащането на акциитъ ще става по слѣдния начинъ:

а) 30% при подписката; б) 30% най-късно до 30 Декември 1912 г.; в) остатъка 40% ще се внесе периодически, съобразно нуждитъ на банката и съгласно рѣшенето на управителния съветъ на Банката.

Основателитъ си запазватъ правата и привилегии, които имъ се даватъ по чл. 156 алинея трета и чл. 160 отъ търговския законъ.

Куртъбунаръ, 7 августъ 1912

ОСНОВАТЕЛИ: Д-ръ Дечо Ст. Карагьозовъ — Добричъ, Георги Д. Маджаровъ — Куртъ-Бунаръ, Митю Нейковъ — Куртъ-Бунаръ, Лазаръ Велчевъ — Куртъ-Бунаръ, Михаилъ Воденичаровъ — Куртъ-Бунаръ, Желю Димитровъ — Куртъ-Бунаръ, Ст. Георгиевъ — Трупчиларъ.

Съобщение.

Съобщавамъ на досегашнитъ ни клиенти и на интересующитъ се, че и слѣдъ смъртта на покойния си баща Александъръ П. Шиваровъ, ще продължа работитъ въ неговото мобиларско ателие, пакъ подъ неговата фирма, тъй като азъ като свършившъ столарското училище въ Русе, отъ три години насамъ управлявамъ това ателие.

Съ почитание: АСЪНЪ АЛ. ШИВАРОВЪ.

РАТЪ КОРНЪ

Това е името на отровата за плъхове и мишки изпитана на практика въ цѣлия свѣтъ отъ всички слоеве на обществото. Този цѣръ не само трови мишките и плъховетъ, но въ сжщото врѣме ги и мумифира. Слѣдователно

отровената мишка или плъхъ макаръ и скритъ въ дупките на зданията не се вмирсватъ колкото врѣме да сѣдатъ въ това си състояние — мумифирани.

Продава се при Прѣдставителя и депозитѣра за България: ВСЕМИРЕНЪ ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ „ИЗГРѢВЪ“ — ВАРНА.

II Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5008

Въ допълнение на обявлението ми № 3476 отъ 6.VIII.1912 г. публикувано въ „Дър. Вѣстникъ“ бр. 168, обявявамъ, че продажбата на: Лозе отъ 8570 кв. метра находяще се въ варненскитъ лозя, мѣстн. „манастиръ“ при сѣзда: наследницитъ на покойния Симеонъ Георгиевъ, Атанасъ Манолювъ, кѣшка на наследницитъ на Симеонъ Георгиевъ, Ат. Георгиевъ, Георги Коркаленджиолу (Кестричли), Филиппъ Казанджията, хавра, Деспина К. Митева и Евксиноградскитъ лозя е почната на 28 юлий т. г. и ще продължава до 28 августъ с. г. 5 часа сл. обѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственостъ на покойния Симеонъ Георгиевъ отъ Варна, продаденъ за дългътъ му къмъ Атанасъ Георгиевъ отъ сжщия градъ. Желаящитъ да купятъ имота могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна 9/VIII 1912 год.

II Слѣд. Приставъ: Н. Спасовъ

Манифактурния и Галантерийния Магазинъ

Н. Геновъ & Юрданъ Лечевъ,

се прѣмѣсти срѣщу досегашния такъвъ, въ зданието на Мамарчевъ, улица „Владиславъ“.

Младежъ съ 5 годишна практика, владѣющъ двойното счетоводство и кореспонденцията, търси работа. Адресъ чрѣзъ редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“ за Коневъ.

Търговското Акц. Д-во „Трудолюбие“ се прѣмѣсти въ собственото си новопостроено здание, на улица „Охридска“.

Никола Дафиновъ се прѣмѣсти въ сжщото здание на горния етажъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 604

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Фензи Кожика Мустафовъ и Золха Хамзона, отъ с. Солуджалъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 465 лева 83 ст. по изпълнителния листъ № 6737 издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, а именно: 1) отъ цѣлата нива въ землището на с. Солуджалъ въ мѣстността „Салажъ-Тарла“ 8 декара и 3 ара, продаваеми съ 3 дек. 1 аръ съгласно протокола отъ 31 VII 1912 г. при сѣсѣди: Юрданъ Липчовъ, Малъкъ Атанасъ Кондовъ, дължнициятъ и Смайлъ Хамзона, оцѣнена за 90 л. 10 ст.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 605

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Назифъ Ахмедовъ и Реджебъ Юмеръ Майремови, отъ с. Солуджалъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 263 л. 53 ст. по изпълнителния листъ № 6729/911 г. издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, а именно: 1) Нива „Край Селото“ отъ 11 дек. и 7 ара при сѣсѣди: Юрданъ Липчовъ, Костадинъ Яневъ, долъ и пѣтъ оц. 175 л. 2) Нива „Буава“ отъ 8 д. и 2 ара при сѣсѣди: Емине Хамзона, Османъ Халиловъ, Домиръ Кателневъ и рѣка, оцѣнена за 123 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 606

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Никола Митевъ, отъ с. Костантиново, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 95 л. 57 ст. по изпълнителния листъ № 6734, издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, а именно: 1) Нива „Юкскъ-Бурунъ“ отъ 18 дек. 7 ара при сѣсѣди: Анастасъ Церовъ, Калчо Недѣлко и пѣтъ, оцѣн. за 187 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 —

1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 607

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Панайотъ Липчовъ, отъ с. Костантиново, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 253 л. 01 ст. по изпълнителния листъ № 6735, издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, а именно: 1) Нива въ мѣстността „Бонджукъ-дере“ отъ 15 дек. 7 ара при сѣсѣди: Георги Парушевъ, Парушъ Великовъ, Михаилъ Липчовъ и пѣтъ оцѣн. за 157 лева. 2) Нива „Лозовъ Бостанъ“ въ сѣкцата землище отъ 73 декара, при сѣсѣди: Ради Белевъ, Гюро Марковъ, Стоянъ Марковъ и долъ, оцѣн. за 70 лева. 3) Нива въ мѣст. „Бонджукъ-дере“ отъ 5 дек. при сѣсѣди: Алексъ Стояновъ, Коста Калчевъ, Маринъ Парашковъ и Стоянъ Николовъ, оцѣн. за 50 лева. 4) Нива „Табитъ“ отъ 3 дек. при сѣсѣди: Киреза Петровъ, Михаилъ Панайотовъ, Христо Стойковъ и Атанасъ Колевъ, оцѣн. за 30 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 608

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Гино Великовъ отъ село Костантиново, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 40 лева 80 стотинки по изпълнителния листъ № 6166 и 4393, издаденъ отъ II Варнен. Мир. Сѣдия а именно: 1) Нива въ мѣстността „Кюмюрлюкъ-дере“ отъ 3 дек. при сѣсѣди: Георги Миревъ, Гюро Нодовъ, Янко Юрдановъ и пѣтъ, оцѣн. за 60 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 609

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Георги, Елена и Христо Вълени послѣдната по чинала, отъ село Костантиново, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 296 лева 02 стотинки по изпълнителния листъ № 6736, издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, а именно: 1) Нива въ мѣстността „Дренака“ отъ 43 дек. при сѣсѣди: Дойна Димитрова, Дойна Колева и отъ двѣ страни долъ, оцѣн. за 100 лева. 2) Нива „Герея“ отъ 8 дек. 5 ара при сѣсѣди: Георги Антоновъ, Киро Парушевъ, пѣтъ и Анастасъ Анастасовъ оцѣн. за 200 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Финан. Бирникъ при Варнен. Окр. Финансово Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 610

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Вълко Василевъ и Мито Вълевъ, отъ с. Марково за погашение дълга му къмъ хазната на сума 208 лева 06 ст. по изпълнителния листъ № 6701, издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, а именно: 1) Нива „Юртъ“ $\frac{1}{2}$ половина отъ нивата Юртъ отъ 5 дек. 8 ара при сѣсѣди: Стоянъ Овчаровъ, Петъръ Ивановъ и Костадинъ Тодоровъ, оцѣн. за 58 л. 2) $\frac{1}{2}$ Половина отъ „Комлукъ“ отъ 4 декара 1 аръ, при сѣсѣди: Димитъръ Ив. Колевъ, Петъръ Каба Ивановъ и Тодоръ Цвѣтковъ, оцѣн. за 41 лева. 3) Нива „Комлука“ отъ 17 дек. при сѣсѣди: Никола Златовъ и отъ три страни пѣтъ, оцѣн. за 170 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 611

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Калчо Митевъ отъ с. Марково, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 153 лева 36 ст. по изпълнителния листъ № 6703, издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия а именно: 1) Нива въ мѣстността „Комлука“ отъ 5 дек. при сѣсѣди: Атанасъ Юрдановъ, гора и пѣтъ, оц. за 50 лева. 2) Нива въ мѣст. „Комлука“ отъ 2 дек. 3 ара, при сѣсѣди:

Иванъ Юрдановъ, Стоянъ Кара Колевъ и С. Грозданъ П. Стояновъ, оц. за 23 л. 3) Нива „Комлука“ отъ 2 дек. при сѣсѣди: Стоянъ Колевъ, Райко Марковъ и пѣтъ, оц. за 20 л. 4) Лозе „Конака“ отъ 4 дек. при сѣсѣди: Димитъръ Стояновъ, Илия Вълкаловъ, Малчо Кръстевъ и Иванъ Георгиевъ, оцѣн. за 80 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Финан. Бирникъ при Варнен. Окр. Финансово Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 612

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Свобод. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Димитъръ Рахневъ отъ с. Аврентъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 53 л. 53 ст. по изпълн. листъ № 6717, издаденъ отъ I Варнен. Мир. Сѣдия, а именно: 1) $\frac{1}{2}$ половинъ каишъ отъ воденицата, находяща се въ с. Аврентъ съ дворно мѣсто около 500 кв. метра, при сѣсѣди: Кольо Нидѣлковъ, Тодоръ Симовъ, Митра Тодорова и пѣтъ, оцѣн. за 250 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногova, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитъ да купятъ имотътъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин.-бирникъ: Д. Антоновъ

II Бирникъ при Варн. Окр. Фин. Упр.

ОБЯВЛЕНИЕ № 613

Явявамъ на интересуициятъ се, че на 31-и денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. Гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Недѣлко и София Великови, послѣдната починала, отъ с. Костантиново, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 236 л. 92 ст. по изпълнителния листъ № 6732, издаденъ отъ I Варненски Мир. Сѣдия, а именно: 1) Нива въ мѣст. „Кумеренъ-дере“ отъ 6 дек. 4 ара, при сѣсѣди: Вълко Георгиевъ, Киреза Марковъ, Иванъ Тодоровъ и пѣтъ, оцѣн. за 120 л. 2) Нива въ мѣстността „Бонджукъ-дере“ отъ 8 дек. 4 ара, при сѣсѣди: Ради Белевъ, Никола Колевъ, Михалъ Липчевъ и пѣтъ, оцѣн. за 180 л.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаваеми се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху о-

ногова, който е надалъ най-голяма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣстенъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 4 августъ 1912 г. 2—2
Фин. бирникъ: Д. Антоновъ

II Финан. бирникъ при Варненското финансово управление

Обявление № 614

Явявамъ на интересуещитѣ се, че на 31 денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Св. гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Кириякъ Георгиевъ отъ с. Константиново за погашение дълга му къмъ хазната на сума 9884 лв. по изп. листъ № 6699 издаденъ отъ I Варн. мирови съдия а именно: 1. нива „Гереца“ отъ 4 дек. 6 ара при сѣсѣди: двѣ страни К. Полихронъ Тодоровъ, Янко Юрдановъ оцѣнена за 50 лв.; 2. нива „Бонджукъ дере“ отъ 3 декара при сѣсѣди: Панайотъ Юргакевъ, Коста Калчевъ и Костадинъ Вълковъ оцѣнена за 30 л. 3. Нива „Бонджукъ дере“ отъ 3 дек. при сѣсѣди:

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никѣдъ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражд. съдпроцесуването.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѣждането се яви нѣкой и наддаде 5 на сто, продажбата се въобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣстенъ денъ часътъ до 5 сл. пладнѣ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оно-гова, който е надалъ най-голяма цѣна.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣстенъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Варна 4 августъ 1912 г. 2—2
Финан. бирникъ: Д. Антоновъ

IV Варнен. Съдебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2430

Изп. д. № 419,912 г.

На основание изпълнителния листъ подъ № 3623/912 г., издад. отъ Балчички мир. съдия, въ полза на Николай В. Вълкановъ, по прѣхвърляне отъ Димитръ Господиновъ, противъ Господиновъ Ивановъ, отъ с. Куюджукъ за 970 лева, лихви и др. разноси, обявявамъ че въ продължение на 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Своб. гласъ“, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ, въ канцеларията си въ гр. Варна, слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

Една нива, находяща се въ землището на селото Куюджукъ, мѣстността „Ганевъ долъ“ или же „Текеджикъ“, състояща се отъ 8 декара, при сѣсѣди: Димо Цоревъ, Великъ Митевъ и Петръ Лазаровъ.

Първоначална оцѣнка 480 лв. съ 10% намаление.

Разглеждането на книгата, до продажбата и наддаването може да става всѣки присѣстенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

2—2 Варна, 4 августъ 1912 г.
IV съд. пристава: Д. Х. Ивановъ

IV Варнен. Съдебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2431

Изп. д. № 522,911

На основание изпълнителния листъ подъ № 3386,909 г. издаденъ отъ I Варн. мирови съдия, въ полза на Васчо х. Пейчевъ, отъ градъ Варна, противъ Георги Петковъ, отъ с. Куюджукъ, за 160 лева, лихви и др. разноси, обявявамъ че въ продължение на 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Своб. гласъ“, съ правонадаване въ 24 часа 5 на сто, ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Варна, слѣдния дължниковъ недвижимъ имотъ, именно:

Една нива, въ землището на селото Куюджукъ, мѣстността „Текеджикъ“ отъ около 12 декара, при сѣсѣди:

Иванъ Георгиевъ, Костадинъ Кръстевъ, гора и пжтъ.

Първоначалната оцѣнка 600 лева, съ 10 на сто намаление.

Разглеждането на книгата, до продажбата и наддаването може да става всѣки присѣстенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

2—2 Варна, 4 августъ 1912 г.
IV съд. пристава: Д. Х. Ивановъ

II Варнен. Съдебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4047

На основание изпълнителния листъ № 1621/1912 г., издаденъ отъ II Вар. мирови съдия, въ полза на Михаилъ Прогаки отъ Варна, противъ Василъ С. Рибаровъ отъ сѣщия градъ за 250 лв., лихви и др. разноси, обявявамъ, че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния дължниковъ недвижимъ имотъ, а именно: единъ декаръ отъ едно лозе, цѣлото отъ 3 декара, находяще се въ Варненскитѣ лозя, мѣст. „Кемеръ дере“, при сѣсѣди: Станри Белберъ Стратиевъ, Григоръ Георгиевъ, Яманди и пжтъ.

Първоначална цѣна 200 лв., съ намаление 10%.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣстенъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, 3 VIII 1912 г. 2—2
Съдеб. Приставъ: Н. Спасовъ

II Варнен. Съдебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3950

Съгласно опрѣдѣлението № 3221. 1912 г. на Варнен. Окр. Съдъ, обявявамъ, че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния недвижимъ имотъ, останалъ отъ покойния Панайотъ Ивановъ отъ с. Константиново, а именно: къща, построена на селско мѣсто върху около 50 кв. метра, отъ смесенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща се отъ двѣ етажа, клонъ и хамбаръ; находяща се въ с. Константиново, при сѣсѣди: отъ три-тъхъ страни селско мѣсто и пжтъ.

Първоначална цѣна 500 лв.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣстенъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 28 юли 1912 г. 2—2
II Съд.-Приставъ Н. Спасовъ

IV Варнен. Съдебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 2429

Изп. д. № 217,912 г.

На основание изпълнителния листъ подъ № 1495,1899 г. и др. издадени отъ I Варнен. мир. съдия, въ полза на Хр. К. Бъчловъ отъ градъ Варна, противъ Иванъ Пандѣлевъ, отъ сѣщия градъ, на обща сума 200 лв. лихви и др. разноси, обявявамъ, че въ продължение на 31 денъ отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния в. „Свободенъ гласъ“, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ за втори пжтъ, на публиченъ търгъ, въ канцеларията си, въ гр. Варна, слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ останалъ му въ наследство отъ покойната му жена Марийка Ив. Пандѣлева, именно: 1/5 частъ отъ едно лозе, въ землището на гр. Варна, мѣстността „Куча“ цѣлото отъ около 8 декара, при сѣсѣди: х. Данаилъ Василевъ, х. Дочо Василевъ и пжтъ.

Първата оцѣнка за частта 300 лв. съ 50% намаление.

Разглеждането на книгата по продажбата и наддаването може да става всѣки присѣстенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 4.VIII.1912 г.

IV съд. пристава: Д. Х. Ивановъ

Новоселско Общ. Управл., Провадийско

ОБЯВЛЕНИЕ № 2284

с. Новосело, 6 августъ 1912 г.

На 12 септември т. г. въ 2 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщенieto на кметството ще се открие публиченъ съ тайно наддаване търгъ съ приемане оферти до 4 1/2 часътъ сл. пладнѣ за продажба дървесната маса отъ насажденията на Чамурненската общин. гора „Сертинъ-куле“, същипце за стоп. 1912/913 г., състоящо отъ около 130 декара отъ джбъ, цѣръ и габъръ, съ срѣдня гжстотн 07 п възраст 80 год., високостъблена.

Първоначална цѣна 1300 лева. Залогъ 5%—65 л.

Чл. чл. 11, 13 до 15 вкл. отъ закона за обществ. прѣдприятия съ задължителни за конкурентитѣ.

Свѣдѣнията по търга могатъ да се добиятъ въ общинското управление.

Кметъ: В. Стояновъ.
Секр.-бирникъ: П. Сидеревъ.

Новоселско общ. управл., Провадийско

ОБЯВЛЕНИЕ № 2285

с. Новосело, 6 августъ 1912 г.

На 12 септември т. г. въ 2 ч. сл. пл. въ помѣщението на кметството ще се открие публиченъ съ тайно наддаване търгъ съ приемане оферти до 4 часа сл. пл. за продажба дървесната маса отъ насажденията на сѣщипцето за стоп. 1912/913 г., отъ Савенската общинска гора „Кутарла“, състоящо отъ около 90 декара съ насаждение джбъ, цѣръ и габъръ нисокостъблена, 20 год. възраст, гжстота 07.

Първоначална цѣна 900 лв. Залогъ 5%—45 л.

Чл. чл. 11, 13—15 вкл. отъ закона обществ. прѣдприятия съ задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да бждатъ видени въ канцеларията на кметството.

Кметъ: В. Стояновъ.
Секр.-бирникъ: П. Сидеревъ.

Варнен. горски районъ — Провад. лѣсничейство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3753.

гр. Провадия, 1 августъ 1912 год.

На 22 августъ т. год. въ канцеларията на Провадийското окрл. финан. управление, ще се прояви съ съкратенъ срокъ и съ тайна конкуренция търгъ за отдаване на прѣдприемачъ експлоатацията на (1000) хиляда декара дървена маса отъ държавната гора „Демиръ Ханлий“ находяща се въ землището на с. с. Аптаравакъ и Демиръ Ханлий, мѣстността „Джебелеръ карни.“ Гората има около 30 год. възраст, съ видове на дърветата: джбъ, габъръ, букъ, кленъ и пр.

Първоначалната стойностъ на прѣдприето е 40,000 лева, т. е. по 40 лева на декаръ простраство.

Офертитѣ се приематъ отъ 2 до 4 часа слѣдъ обѣдъ.

Искания залогъ е 2000 лева и документи съгласно чл. 11 отъ закона за общин. прѣдприятия.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣстенъ денъ и часъ въ канцеларията на Лѣсничейството, а въ дена на търга въ фин. управление.

Лѣсничей: В. ЦВѢТКОВЪ.

Купувамъ акции отъ дружествата „Дружба“, „Зора“, „Ермисъ“, „Земледѣлецъ“, „Гроздъ“, „Трудолюбие“, „Параходното дружество“, „Сила“, „Галата“. Отъ бан-китѣ: „Добруджа“, „Напрѣдъкъ“, „Гирдапъ“, „Бълг. Търговска Банка“ и др. Отъ вастрахователнитѣ дружества: „България“, „Балканъ“ и др. — Споразумение редакцията ни.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ ПРАЗДНО
ОГРАДЕНО МѢСТО

отъ 455*60 кв. м. на жгъла на улицитѣ „Сжборна“ и „VI линия“, пригодна за складъ на малпини и строителни материали.

За споразумѣние при адвоката Н. Вълкановъ — Варна.